

عنوان مقاله:

نقش تعدیل کننده تاب آوری روانشناختی در رابطه القای شفقت خود و خوش بینی- بدبینی با بهزیستی روانی زنان زندانی

محل انتشار:

هفتمین همایش ملی مطالعات و تحقیقات نوین در حوزه علوم تربیتی، روانشناسی و مشاوره ایران (سال: 1399)

تعداد صفحات اصل مقاله: 11

نویسندگان:

ملیحه تقی زاده - کارشناسی ارشد روانشناسی بالینی، گروه روانشناسی، دانشگاه آزاد اسلامی واحد نیشابور، نیشابور، ایران

محسن محمدزاده - کارشناسی آسیب شناسی اجتماعی / اداره کل زندان های خراسان رضوی

خلاصه مقاله:

هدف از پژوهش حاضر بررسی نقش تعدیل کننده تاب آوری روانشناختی در رابطه خوش بینی- بدبینی و القای شفقت خود با بهزیستی روانی در زنان زندانی می باشد. روش این پژوهش از نوع پژوهش های توصیفی از نوع مدل تحلیل مسیر می باشد. جامعه آماری در این تحقیق شامل کلیه زنان زندان مرکزی وکیل آباد مشهد به تعداد 550 نفر در سال 1397 بود. انتخاب نمونه در این پژوهش به شکل نمونه گیری دردسترس بود و پس از برآورد جامعه آماری و بر اساس فرمول کوکران، 226 نفر انتخاب شدند. گردآوری داده ها در این پژوهش با استفاده پرسشنامه های بهزیستی روانشناختی ریف (1980)، القای شفقت خود ریس و همکاران (2011)، خوش بینی زندگی شی و کارور (1994) و تاب آوری کونور-دیویدسون (2003) انجام گرفت. جهت تجزیه و تحلیل داده ها نیز از آزمون همبستگی پیرسون و تحلیل مسیر استفاده شد و در کلیه تجزیه و تحلیل های آماری این پژوهش از نرم افزار Amos و SPSS استفاده گردید. نتایج پژوهش حاکی از آن بود که تاب آوری روانشناختی نقش تعدیل کننده در رابطه خوش بینی- بدبینی و القای شفقت خود با بهزیستی روانی در زنان زندانی دارد. همچنین بین مؤلفه های القای شفقت خود و مؤلفه های بهزیستی روانی رابطه معناداری وجود دارد. بین خوش بینی- بدبینی با مؤلفه های بهزیستی روانی و مؤلفه های تاب آوری روانشناختی با مؤلفه های بهزیستی روانی رابطه معناداری وجود دارد ($P < 0/05$). براساس یافته های این پژوهش می توان نتیجه گرفت که رابطه خوش بینی- بدبینی و القای شفقت خود با بهزیستی روانی یک رابطه خطی ساده نیست و تاب آوری روانشناختی می تواند این رابطه را میانجی نماید.

کلمات کلیدی:

تاب آوری روانشناختی، خوش بینی- بدبینی، القای شفقت خود، بهزیستی روانی، زنان زندانی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1140553>

